

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2448**z dnia 13 grudnia 2022 r.****ustanawiające operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju dotyczącymi biomasy leśnej i określonymi w art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 określono nowe kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące biomasy leśnej wykorzystywanej do produkcji energii, aby tak pozyskiwana energia była zaliczana na poczet osiągnięcia europejskich celów i wkładów krajowych, stanowiła element obowiązków stosowania energii odnawialnej, wynikających z art. 23 i 25, oraz aby kwalifikowała się do objęcia wsparciem publicznym. Ponadto zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001, opracowując systemy wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii, państwa członkowskie powinny rozważyć dostępną zrównoważoną podaż biomasy i należyście uwzględnić zasady gospodarki o obiegu zamkniętym i zasady hierarchii postępowania z odpadami określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾, aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń na rynkach surowców.
- (2) W tym kontekście biomasę leśną wykorzystywaną do produkcji energii uznaje się za zrównoważoną, jeżeli spełnia ona kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 6 i 7 dyrektywy (UE) 2018/2001, które dotyczą odpowiednio pozyskiwania biomasy leśnej oraz emisji pochodzących z użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”).
- (3) Aby zapewnić spójność między celami dyrektywy (UE) 2018/2001 a unijnymi przepisami z zakresu ochrony środowiska oraz solidne i jednolite wdrożenie przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze nowych kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących biomasy leśnej, w dyrektywie (UE) 2018/2001 określono wymóg, zgodnie z którym Komisja musi przyjąć akty wykonawcze ustanawiające operacyjne wytyczne dotyczące dowodów do celów wykazania zgodności z tymi kryteriami.
- (4) Aby zminimalizować ryzyko stosowania biomasy leśnej niezgodnej z kryteriami zrównoważonego pozyskiwania, podmioty gospodarcze powinny przeprowadzać ocenę opartą na analizie ryzyka, na podstawie istniejących przepisów dotyczących zrównoważonej gospodarki leśnej, w tym systemów monitorowania i egzekwowania istniejących przepisów, obowiązujących w kraju pochodzenia biomasy leśnej. W tym celu pozyskana biomasa leśna powinna podlegać krajowym lub regionalnym przepisom ustawowym i wykonawczym, które spełniają kryteria pozyskiwania określone w art. 29 ust. 6 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001. Podmioty gospodarcze powinny również ocenić, czy funkcjonują systemy monitorowania i egzekwowania istniejących przepisów, oraz czy nie istnieją dowody znacznego braku egzekwowania stosownych przepisów krajowych lub regionalnych. W tym celu podmioty gospodarcze powinny skorzystać ze sporządzonych przez Komisję Europejską ⁽³⁾, międzynarodowe lub krajowe organizacje rządowe ocen prawnych i sprawozdań, które obejmują również informacje otrzymane od organizacji pozarządowych i organizacji ekspertów naukowych w dziedzinie leśnictwa. Ocena oparta na analizie ryzyka powinna również uwzględniać wszelkie stosowne toczone się postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczęte przez Komisję, które znajdują odzwierciedlenie w publicznie dostępnej bazie danych dotyczących naruszeń prawa UE, oraz traktować wszelkie istotne orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego jako dowód braku egzekwowania przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽³⁾ Takie jak projekt „REDIIBIO. Pomoc techniczna w przygotowaniu wytycznych dotyczących wdrażania nowych kryteriów zrównoważonego rozwoju w zakresie bioenergii określonych w zmienionej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii, 2021 r.”.

- (5) Jeżeli nie ma dowodów na zgodność na poziomie krajowym z co najmniej jednym z kryteriów pozyskiwania określonych w art. 29 ust. 6 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001, należy uznać, że dana biomasa leśna stanowi biomasę wysokiego ryzyka. W takich przypadkach podmioty gospodarcze powinny przedstawić bardziej szczegółowe dowody na to, że kryteria pozyskiwania określone w art. 29 ust. 6 lit. b) dyrektywy (UE) 2018/2001 są spełnione za sprawą systemów zarządzania na poziomie obszaru pozyskiwania. W tym względzie należy określić dowody potwierdzające zrównoważoność – które powinny zostać przedstawione przez podmioty gospodarcze w ramach systemów zarządzania na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania – o wyższym poziomie szczegółowości w porównaniu z dowodami wymaganymi w ramach oceny zgodności na poziomie krajowym i regionalnym. Zapewni to skuteczne spełnienie kryteriów pozyskiwania, w szczególności kryteriów dotyczących regeneracji lasu, ochrony obszarów chronionych, zminimalizowania wpływu pozyskiwania na jakość gleby i różnorodność biologiczną, a także utrzymania lub poprawy długoterminowej zdolności produkcyjnej lasu.
- (6) W celu zapewnienia prawidłowego uwzględniania emisji i pochłaniania substancji biogenicznych w związku z pozyskiwaniem biomasy leśnej taka biomasa musi spełniać kryteria LULUCF na poziomie krajowym. W szczególności państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej pochodzenia biomasy leśnej powinny być stronami porozumienia paryskiego. Ponadto odpowiednie państwo lub odpowiednia regionalna organizacja integracji gospodarczej powinny wnieść ustalony na poziomie krajowym wkład (national determined contribution „NDC”), w kontekście porozumienia paryskiego, obejmujący emisje i pochłanianie z rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów, dzięki czemu zmiany w zasobach węgla powiązane z pozyskiwaniem biomasy są zaliczane na poczet zobowiązania danego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej do redukcji lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zgodnego z NDC. Ewentualnie takie państwo lub taka organizacja powinny posiadać krajowe lub regionalne przepisy mające zastosowanie w obszarze pozyskiwania w celu ochrony i zwiększenia zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla. Ponadto należy zapewnić dowody, że zgłoszone emisje w sektorze LULUCF nie przewyższają pochłaniania, a poziom pochłaniaczy dwutlenku węgla w ekosystemach leśnych został utrzymany lub wzmocniony w stosownym okresie odniesienia.
- (7) Jeżeli nie można wykazać zgodności z kryteriami LULUCF określonymi w art. 29 ust. 7 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001, podmioty gospodarcze muszą przedstawić dodatkowe dowody na istnienie systemów zarządzania na poziomie obszaru pozyskiwania, dzięki którym długoterminowo utrzymany lub wzmocniony jest poziom zarówno zasobów węgla, jak i pochłaniaczy dwutlenku węgla w ekosystemach leśnych. Takie systemy powinny obejmować przynajmniej informacje pochodzące z wybiegającego w przyszłość planowania i okresowego monitorowania rozwoju leśnych zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania.
- (8) Aby zapewnić solidną weryfikację nowych kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących biomasy leśnej, informacje przedstawiane przez podmioty gospodarcze powinny być przejrzyste, dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami, a podmioty gospodarcze powinny móc polegać na wiarygodnych zasadach certyfikacji. Takie zasady powinny uwzględniać rolę dobrowolnych krajowych lub międzynarodowych systemów certyfikacji, uznanych przez Komisję, zgodnie z art. 30 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (9) Aby zminimalizować obciążenie administracyjne, państwa członkowskie powinny ułatwiać pracę podmiotów gospodarczych udostępniając do celów planowania i monitorowania dane, w tym dane przestrzenne i wykazy.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu określa się wytyczne operacyjne, które państwa członkowskie mają stosować, aby zapewnić solidne i jednolite wdrożenie opartych na analizie ryzyka kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących produkcji z biomasy leśnej biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy określonych w art. 29 ust. 6 i 7 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „kryteria pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym” oznaczają kryteria określone w art. 29 ust. 6 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001,
- „kryteria pozyskiwania na poziomie obszaru pozyskiwania” oznaczają kryteria określone w art. 29 ust. 6 lit. b) dyrektywy (UE) 2018/2001,
- „kraj pozyskania” oznacza kraj lub terytorium, gdzie pozyskano surowiec stanowiący biomasę leśną,
- „las zasadzony przez człowieka” oznacza las składający się głównie z drzew pochodzących z sadzenia lub siewu celowego, pod warunkiem że posadzone lub wysiane drzewa mają stanowić więcej niż pięćdziesiąt procent drzewostanu na etapie dojrzałości. Obejmuje to lasy odroślowe pochodzący od drzew, które pierwotnie zasadzono lub wysiano,
- „plantacja leśna” oznacza las zasadzony przez człowieka, intensywnie zarządzany i spełniający na etapie sadzenia i dojrzałości drzewostanu wszystkie następujące kryteria: jeden gatunek lub dwa gatunki, taka sama klasa wiekowa i równe odstępy. Obejmuje to plantacje o krótkiej rotacji przeznaczone do produkcji drewna, włókna i energii i nie obejmuje lasów zasadzonych w celu ochrony lub odtworzenia ekosystemu, jak również lasów powstałych w wyniku sadzenia lub siewu, które na etapie dojrzałości drzewostanu są zbliżone lub będą zbliżone do naturalnie odnawiających się lasów,
- „pniaki i korzenie” oznaczają części całej miąższości drzewa, z wyłączeniem miąższości biomasy drzewnej powyżej pniaka, z uwzględnieniem wysokości pniaka odpowiadającej wysokości, na której drzewo zostałyby ścięte zgodnie ze zwykłymi praktykami z zakresu ścinki stosowanymi w danym kraju lub na danym regionie,
- „drewno posuszowe” oznacza całą martwą biomasę drzewną niezawartą w ściółce, stojącą, leżącą na ziemi albo zawartą w glebie, w tym drewno leżące na powierzchni, gruby rumoszcz drzewny, martwe korzenie oraz pieńki o średnicy wynoszącej co najmniej 10 cm lub o dowolnej innej średnicy przyjętej w danym kraju,
- „długoterminowa zdolność produkcyjna” oznacza zdrowie lasu i jego zdolność do stałego i zrównoważonego dostarczania dóbr, takich jak drewno objęte różnymi klasami jakości, nieleśne produkty i usługi ekosystemowe, w tym oczyszczanie powietrza i wody, utrzymywanie siedlisk dzikiej flory i fauny, kapitał rekreacyjny lub kulturalny, przez długi okres i w stosownych przypadkach na przestrzeni kilku kolejnych rotacji leśnych,
- „system zarządzania” oznacza informacje gromadzone na temat obszaru leśnego na poziomie obszaru pozyskiwania, w tym w postaci tekstu, map, tabel i wykresów, oraz strategię lub działania w zakresie gospodarowania planowane i wdrażane na potrzeby osiągnięcia celów z zakresu gospodarki zasobami leśnymi,
- „zjawiska katastrofalne” mają znaczenie określone w art. 3 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 ⁽⁴⁾,
- „roczny przyrost netto” oznacza roczny wzrost wielkości dostępnych zasobów żywych drzew pomniejszony o średni wskaźnik naturalnej śmiertelności tych zasobów,
- „kryteria LULUCF na poziomie krajowym” oznaczają kryteria określone w art. 29 ust. 7 lit. a) dyrektywy (UE) 2018/2001,
- „kryteria LULUCF na poziomie obszaru pozyskiwania” oznaczają kryteria określone w art. 29 ust. 7 lit. b) dyrektywy (UE) 2018/2001,
- „zasoby węgla” mają znaczenie określone w art. 3 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2018/841,
- „pochłaniacz dwutlenku węgla” ma znaczenie określone w art. 3 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2018/841,

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

- „pierwszy punkt gromadzenia” ma znaczenie nadane mu w art. 2 pkt 12 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/996 ⁽⁵⁾,
- „audyt wewnętrzny” oznacza oświadczenie własne podmiotu gospodarczego zapewniającego dostawę do pierwszego punktu gromadzenia,
- „audyt drugiej strony” oznacza audyt u dostawcy przeprowadzany przez podmiot gospodarczy zarządzający pierwszym punktem gromadzenia,
- „audyt strony trzeciej” oznacza audyt u podmiotu gospodarczego przeprowadzany przez stronę trzecią niezależną od organizacji podlegającej audytowi,
- „podmiot gospodarczy” ma znaczenie nadane mu w art. 2 pkt 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996.

Artykuł 3

Ocena zgodności z kryteriami pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym

1. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych przedstawienia informacji z audytu, które potwierdzają zgodność z kryteriami pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym. W tym celu podmioty gospodarcze przeprowadzają ocenę opartą na analizie ryzyka, zapewniającą dokładne, aktualne i możliwe do zweryfikowania dowody potwierdzające wszystkie następujące elementy:

- a) kraj pozyskania i w stosownych przypadkach region, w którym pozyskano biomasę leśną; oraz
- b) krajowe lub regionalne przepisy mające zastosowanie na obszarze pozyskiwania, zapewniające:
 - (i) legalność operacji pozyskiwania poprzez przedstawienie dowodów potwierdzających zgodność pozyskiwania z ustawodawstwem mającym zastosowanie w kraju pozyskania, zgodnie z definicją określoną w art. 2 lit. h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 ⁽⁶⁾;
 - (ii) regenerację lasów, którą można udowodnić, przedstawiając dowody na to, że obowiązujące przepisy wymagają naturalnej lub sztucznej regeneracji lub połączenia obu tych rodzajów regeneracji, w celu utworzenia nowego lasu na tym samym obszarze i w odpowiednim terminie zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi;
 - (iii) skuteczną ochronę obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego lub przez właściwy organ, w tym terenów podmokłych i torfowisk;
 - (iv) pozyskiwanie drewna prowadzone w sposób minimalizujący negatywny wpływ na jakość gleby i różnorodność biologiczną, co można udowodnić poprzez przedstawienie dowodów na to, że mające zastosowanie prawo lub odpowiednie przepisy dotyczące gospodarki leśnej:
 - 1) nakładają wymóg, aby lasy pierwotne i obszary chronione na mocy ust. 1 lit. b) ppkt (iii) nie były degradowane do plantacji leśnych lub zastępowane przez nie, co może obejmować również zagwarantowanie, że regenerowany obszar leśny zapewnia dostosowaną do lokalnych warunków i wystarczającą ilość roślin i gatunków drzew;
 - 2) zapewniają ochronę gleb oraz gatunków i siedlisk, w tym chronionych na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego. Aby ułatwić pracę podmiotów gospodarczych, państwa członkowskie starają się dostarczyć dane na temat cech środowiskowych specyficznych dla danego miejsca; oraz
 - 3) w stosownych przypadkach minimalizują usuwanie pniaków, korzeni i drewna posuszonego;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 168 z 27.6.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

- (v) utrzymanie lub zwiększenie długoterminowej zdolności produkcyjnej lasu, co można udowodnić poprzez przedstawienie dowodów na to, że prawo mające zastosowanie na szczeblu krajowym lub niższym gwarantuje, że – na podstawie średnich danych rocznych – wycinki nie przekraczają przyrostu netto w odpowiednim okresie zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi, z wyjątkiem przypadków, w których jest to tymczasowo uzasadnione z powodu udokumentowanych szkodników leśnych, burz lub innych zjawisk katastrofalnych. Można to udowodnić przy pomocy:
- 1) krajowych sprawozdań z inwentaryzacji lasów;
 - 2) dowodów, o których mowa w art. 5 ppkt (ii); lub
 - 3) podobnych sprawozdań z inwentaryzacji na szczeblu niższym niż krajowy;
- c) istnienie systemów zapewniających monitorowanie wdrażania i egzekwowania krajowych i regionalnych przepisów, o których mowa w lit. b), co obejmuje informacje na temat następujących elementów: organów właściwych do prowadzenia monitorowania, wdrażania i egzekwowania przepisów, sankcji za nieprzestrzeganie przepisów, systemów odwoływania się od decyzji oraz publicznego dostępu do informacji;
- d) że nie zachodzi sytuacja znacznego braku egzekwowania krajowych lub regionalnych przepisów ustawowych i wykonawczych, o których mowa w lit. b).

2. Jeżeli chodzi o dowody wymagane w ust. 1 lit. d), podmioty gospodarcze uwzględniają wszelkie sporządzone przez krajowe lub międzynarodowe organizacje rządowe oceny prawne i sprawozdania zawierające informacje dotyczące braku przestrzegania przepisów krajowych lub regionalnych, o których mowa w ust. 1 lit. b). Uwzględnia się również każde toczące się istotne postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczęte przez Komisję Europejską wobec danego państwa członkowskiego na podstawie stosownych przepisów Unii. Za dowód takiego braku przestrzegania przepisów uznaje się istnienie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości przeciwko danemu państwu członkowskiemu w sprawie dotyczącej naruszenia stosownych przepisów Unii, takich jak rozporządzenie (UE) nr 995/2010.

3. Aby ograniczyć obciążenie administracyjne ciężące na podmiotach gospodarczych, państwa członkowskie mogą stworzyć publiczne bazy danych zawierające aktualne informacje na temat elementów, o których mowa w niniejszym artykule i ułatwiają podmiotom dostęp do informacji, w tym publicznych danych przestrzennych i rejestrów. W tym celu państwa członkowskie mogą zapewnić odpowiednie szkolenia.

4. Podmioty gospodarcze mogą zdecydować się na wykazanie zgodności bezpośrednio z kryteriami pozyskiwania na poziomie obszaru pozyskiwania zgodnie z art. 4.

Artykuł 4

Ocena zgodności z kryteriami pozyskiwania na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania

Jeżeli dowody zgodności z co najmniej jednym z kryteriów pozyskiwania na poziomie krajowym lub regionalnym nie są dostępne, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych przedstawienia informacji z audytu potwierdzających, że kryteria te zostały spełnione w ramach systemów zarządzania istniejących i wdrożonych na poziomie obszaru pozyskiwania. W tym celu podmioty gospodarcze przedstawiają dokładne, aktualne i możliwe do zweryfikowania dowody potwierdzające następujące elementy:

- a) granice przestrzenne obszaru pozyskiwania, w odniesieniu do którego należy wykazać zgodność i na którym stosuje się systemy zarządzania, o których mowa w lit. b), wskazane między innymi za pomocą współrzędnych geograficznych lub działek;
- b) systemy zarządzania stosowane na danym obszarze pozyskiwania zapewniające:
 - (i) legalność operacji pozyskiwania poprzez przedstawienie dowodów potwierdzających zgodność pozyskiwania z systemem zasad należytej staranności zdefiniowanym w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 995/2010;

- (ii) regenerację lasów prowadzoną w sposób zapewniający przynajmniej utrzymanie jakości i ilości obszarów leśnych pozyskiwania, co można udowodnić poprzez przedstawienie dowodów na utworzenie nowego lasu na tym samym obszarze w ciągu maksymalnie dziesięciu lat od pozyskania drewna. Powyższe udowadnia się, korzystając między innymi z planów urządzenia lasu, protokołów operacyjnych, ocen oddziaływania na środowisko i wyników odpowiednich audytów i kontroli zgodności;
 - (iii) aby biomasa leśna nie pochodziła z obszarów wyznaczonych do celów ochrony przyrody na podstawie przepisów międzynarodowych lub krajowych, lub przez odpowiedni właściwy organ ds. ochrony przyrody, w tym z terenów podmokłych i torfowisk, chyba że istnieją dowody potwierdzające, że działania w zakresie pozyskiwania surowca nie są sprzeczne z odpowiednimi celami ochrony przyrody określonymi dla tych wyznaczonych obszarów. Powyższe udowadnia się, korzystając z międzynarodowych i krajowych baz danych, oficjalnych map, planów urządzenia lasu, protokołów operacyjnych, protokołów pozyskiwania, zdjęć satelitarnych, ocen oddziaływania na środowisko, oficjalnych zezwoleń na pozyskanie drewna obejmujących warunki lub ograniczenia zapewniające, aby działania nie były sprzeczne z odpowiednimi celami ochrony przyrody, a także z wyników odpowiednich audytów i kontroli zgodności;
 - (iv) aby pozyskiwanie biomasy leśnej odbywało się przynajmniej w sposób zapobiegający negatywnemu wpływowi na jakość gleby i różnorodność biologiczną. Można to udowodnić, przedstawiając dowody na to, że istotne zagrożenia związane z pozyskiwaniem biomasy leśnej do celów produkcji energii zostały zidentyfikowane z wyprzedzeniem; oraz że wdrożono odpowiednie działania łagodzące, takie jak:
 - 1) lasy pierwotne i obszary chronione zgodnie z lit. b) ppkt (iii) nie są degradowane do plantacji leśnych ani przez nie zastępowane;
 - 2) pozyskiwanie pieńków i korzeni jest ograniczone do minimum;
 - 3) nie prowadzi się pozyskiwania na glebach wrażliwych;
 - 4) pozyskiwanie prowadzi się za pośrednictwem systemów pozyskiwania drewna, które minimalizują wpływ na jakość gleby, m.in. pomagają uniknąć zagęszczenia gleby;
 - 5) pozyskiwanie prowadzi się w sposób minimalizujący wpływ na cechy różnorodności biologicznej i siedliska, w tym na rośliny i zwierzęta objęte ochroną na mocy przepisów międzynarodowych lub krajowych;
 - 6) w lesie pozostawia się odpowiednią dla danego miejsca ilość i rodzaje drewna posuszowego; oraz
 - 7) ogranicza się do minimum duże zręby, z wyjątkiem przypadków, w których jest to czasowo uzasadnione w związku z udokumentowanym występowaniem szkodników leśnych, burz lub innych zjawisk katastrofalnych.
- Prowadzenie takich działań łagodzących potwierdza się, przedstawiając międzynarodowe i krajowe bazy danych, oficjalne mapy i zdjęcia satelitarne, plany urządzenia lasu, protokoły operacyjne i protokoły pozyskiwania oraz wyniki odpowiednich audytów i kontroli zgodności;
- (v) pozyskiwanie utrzymuje lub poprawia długoterminową zdolność produkcyjną lasu. Można to udowodnić, przedstawiając dowody na to, że roczne ilości drewna objętego wyrębem nie przekraczają średniego rocznego przyrostu netto na danym obszarze pozyskiwania w okresie dziesięciu lat przed interwencją w zakresie pozyskiwania, chyba że inne ilości są odpowiednio uzasadnione w celu zwiększenia przyszłej zdolności produkcyjnej lasu lub ze względu na udokumentowaną obecność szkodników leśnych, burz lub innych zjawisk katastrofalnych. Ich występowanie można udowodnić, korzystając z danych z rejestrów lasów publicznych lub prywatnych.

Artykuł 5

Ocena zgodności z kryteriami LULUCF na poziomie krajowym

Państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych przedstawienia informacji z audytu, które potwierdzają zgodność z kryteriami dotyczącymi użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa na poziomie krajowym. W tym celu podmioty gospodarcze przedstawiają dokładne, aktualne i możliwe do zweryfikowania dowody potwierdzające, że państwo lub regionalna organizacja integracji gospodarczej, z których pochodzi biomasa leśna, są stronami porozumienia paryskiego i spełniają jeden z dwóch zestawów warunków:

- (i) wniosły ustalony na poziomie krajowym wkład (NDC) do porozumienia paryskiego z 2015 r., będący wynikiem 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu, który spełnia następujące wymogi:
- a) NDC obejmuje sektory rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów połączone w jeden sektor rolnictwa, leśnictwa i innego użytkowania gruntów (AFOLU) lub jako oddzielne sektory rolnictwa i LULUCF;
 - b) w ramach NDC wyjaśnia się, w jaki sposób wkład ten uwzględnia sektory rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów;
 - c) w ramach NDC oblicza się emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych z sektorów rolnictwa, leśnictwa i użytkowania gruntów w odniesieniu do ogólnego celu redukcji emisji dla danego państwa, uwzględniając emisje związane z pozyskiwaniem biomasy leśnej lub
- (ii) istnieją krajowe lub regionalne przepisy mające zastosowanie w obszarze pozyskiwania w celu ochrony i zwiększenia zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla w lasach. Przedstawia się ponadto dowody, że zgłoszone emisje w sektorze LULUCF nie przewyższają pochłaniania, co można wykazać przedstawiając dowody, na fakt, że zgłoszone emisje w sektorze LULUCF nie przewyższają średniego pochłaniania w okresie dziesięciu lat poprzedzających pozyskiwanie biomasy leśnej, oraz że zasoby węgla i pochłaniacze dwutlenku węgla są chronione lub zostały powiększone między ostatnimi dwoma kolejnymi okresami dziesięciu lat poprzedzającymi pozyskanie biomasy leśnej.

Aby ograniczyć obciążenie administracyjne ciążące na podmiotach gospodarczych, państwa członkowskie mogą dostarczyć podmiotom gospodarczym aktualne informacje na temat elementów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 6

Ocena zgodności z kryteriami LULUCF na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania

Jeżeli dowody zgodności z kryteriami LULUCF na poziomie krajowym nie są dostępne, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych przedstawienia informacji z audytu potwierdzających istnienie i wdrażanie systemów zarządzania na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania, dzięki którym długoterminowo utrzymany lub wzmocniony jest poziom zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla w ekosystemach leśnych. W tym celu podmioty gospodarcze przedstawiają dokładne, aktualne i możliwe do zweryfikowania dowody zgodnie z następującymi wymogami:

- a) należy określić granice przestrzenne obszaru pozyskiwania, w odniesieniu do których należy wykazać zgodność, na przykład za pomocą współrzędnych geograficznych, działek lub parceli, w tym drzewostanów i gruntów, oraz określić odpowiednie leśne rezerwuary węgla, w tym biomasę nadziemną, biomasę podziemną, ściółkę, drewno posuszowe i węgiel organiczny w glebie;
- b) należy obliczyć średnie leśne zasoby węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla w historycznym okresie referencyjnym w celu ustalenia poziomu referencyjnego na potrzeby porównania utrzymania lub zwiększenia leśnych zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla na obszarze pozyskiwania. Podmioty gospodarcze stosują okres referencyjny 2000–2009 lub inny okres o podobnej długości i możliwie najbardziej zbliżony do lat 2000–2009, aby ułatwić korzystanie z danych z rejestrów lasów lub złagodzić skutki zjawisk katastrofalnych lub innych zdarzeń ekstremalnych. Podmioty gospodarcze odpowiednio uzasadniają wybór swojego okresu referencyjnego. Podmiot gospodarczy szacuje wartości referencyjne dla wszystkich odnośnych rezerwuarów węgla określonych indywidualnie zgodnie z lit. a);
- c) należy opisać scenariusz oczekiwanych praktyk gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania dla prognozowanego długiego okresu obejmującego co najmniej 30 lat po zdarzeniu pozyskania, z którego pochodzi biomasa. Scenariusz ten opracowuje się na podstawie praktyk gospodarki leśnej na obszarze pozyskiwania udokumentowanych dla historycznego okresu referencyjnego lub w oparciu o istniejące plany urzędzenia lasu lub inne możliwe do zweryfikowania dowody;
- d) należy oszacować średnie zasoby węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla na obszarze pozyskiwania w prognozowanym długim okresie obejmującym co najmniej 30 lat, w zależności od szybkości wzrostu lasu, po pozyskaniu biomasy leśnej. W celu zapewnienia porównywalności z historycznym okresem referencyjnym w szacunkach tych stosuje się te same rezerwuary węgla, dane i metody, o których mowa w lit. a) i b). Jeżeli podmioty gospodarcze nie są w stanie ocenić ilościowo co najmniej jednego z rezerwuarów określonych zgodnie z lit. a), przedstawiają odpowiednie uzasadnienie;

- e) należy porównać średnie zasoby węgla i pochłaniacze dwutlenku węgla na odnośnym leśnym obszarze pozyskiwania z leśnymi zasobami węgla i pochłaniaczami dwutlenku węgla w historycznym okresie referencyjnym. Jeżeli średnie zasoby węgla i pochłaniacze dwutlenku węgla w prognozowanym długim okresie są co najmniej równe średnim leśnym zasobom węgla i pochłaniaczom dwutlenku węgla w historycznym okresie referencyjnym, biomasa leśna spełnia kryteria LULUCF na poziomie leśnego obszaru pozyskiwania. Podmioty gospodarcze wprowadzają odpowiednie systemy monitorowania i weryfikacji rzeczywistego rozwoju zasobów węgla i pochłaniaczy dwutlenku węgla w wykazanej zgodności z wymogami określonymi w niniejszym artykule.

Artykuł 7

Audyt i weryfikacja

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapewnienie, aby podmioty gospodarcze:
 - a) przedstawiały wiarygodne informacje uzasadniające ich deklaracje dotyczące zrównoważonego rozwoju, wykazując należyte spełnienie wymogów określonych w art. 3–6, oraz udostępniają na żądanie szczegółowe dane, które posłużyły do opracowania tych informacji. Jeżeli przedstawiono inne dowody w celu wykazania zgodności z kryteriami pozyskiwania i LULUCF, takie dowody muszą spełniać wysokie standardy wiarygodności i możliwości weryfikacji;
 - b) stosowały system bilansu masy, o którym mowa w art. 30 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001;
 - c) zapewniły odpowiedni standard niezależnego audytu przedłożonych informacji przez osoby trzecie, z wyjątkiem zgodności na poziomie krajowym i regionalnym z kryteriami pozyskiwania drewna i LULUCF, w odniesieniu do której można zapewnić audyt wewnętrzny lub audyt drugiej strony do pierwszego punktu gromadzenia biomasy leśnej włącznie;
 - d) zapewniły odpowiedni poziom przejrzystości, biorąc pod uwagę potrzebę kontroli publicznej podejścia do audytu;
 - e) przedstawiły dowody potwierdzające regularne przeprowadzanie odpowiednich audytów w tym, w stosownych przypadkach, w drodze okresowych kontroli.
2. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapewnienie, że w ramach audytu, o którym mowa w ust. 1 lit. c), ocenia się częstotliwość i metodykę pobierania próbek i solidność danych, a także sprawdza, czy informacje przedstawione przez podmioty gospodarcze są dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami.
3. Podmioty gospodarcze mogą korzystać z krajowych lub międzynarodowych systemów dobrowolnych uznanych przez Komisję zgodnie z art. 30 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu wykazania zgodności z kryteriami określonymi w art. 3–6 niniejszego rozporządzenia.
4. Audyt grupowy może być przeprowadzany na warunkach określonych w art. 12 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/996, aby przyczynić się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego, w szczególności dla małych podmiotów gospodarczych.

Artykuł 8

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN